

חליפה על הכביש

י חייב אדם לפרות בורישות טוב לעמו ולשקד בעמל נפשו על תקנת חבריו אם דל ואם עשיר וזאת מן החמורות ומן העיקרים הנדרשים מן האדם מחברנו יונה כמה ראינו אצל רבי שריה את המרחתהו בממונו ובגופו.

במשך כל השנים ראיתי אנשים קבועים שהגיעו ותמך בהם. היו שהגיעו פעם בחודש, היו פעם בחודשיים והיו לתקופות ארוכות יותר, בלי קיפה מאורגנת, נתן בסכר פנים יפות. היתה אלמנה שקיבלה פעם בשלושה חודשים בקביעות. פעם הגיעה אחרי חודש וחצי, והרב אמר שתבוא עוד חודש. אחרי כמה ימים הוא לא הרגיש טוב ומיד חלה ואת בעציר האלמנה. ישב וכתב צ'ק ונתן לי לשלוח לה.

כל דבר שקרה אצלו חלה 'בגלל זה' אם לרבנית ע"ה היו כאבי רגליים, הוא חיפש מה יכולה להיות הסיבה וההוליס שהוא לא רץ מספיק מהר לכיוון כ"ס. הוא גר ממול אבל קיבל על עצמו ללכת מהר יותר. כך בכל דבר חשב מה לתקן.

נתן עניו וליבו

היה שולח אותי לכסות חובות של אמריכים במכולת. הוא נתן לי צ'ק לפרות ולהביא לחנווני שלא ידע ממי זה והמקבל לא ידע ממי מקבל. אחד מהבניין שלו שאל אותי, אם יש ענין להדר לשבת בקידוש ביין יקר יותר, ואמר לו שיש ענין להדר בה. אבל למחרת בא אליו עם מעטפה שבה היה סכום עבור הדבה יינות... היה גם נומל חסד בגופה אחד מבניו של מתפללי המנין, בחוד צעיר בא לשאול על בניית הסוכה שבביתו. הוא שרשט לו את השאלה והרב לא הצליח לדבין. למחרת בבוקר, דפק רבי שריה בביתו לראות היכן הסוכה.

פעם שאלתי על מוזה באחד התדרים היכן לקבוע. אחרי זמן מה עלה ודפק בבית, היכן המוזה, שאל, הוא רוצה לראות. ככל פרט חשב איך לגמול חסד בגופו. היו בחודים מהישיבות הסמיכות שרצו לאכול אצלו. בשנה האחרונה שנחלשו כוחותיו העדיף קבועים, אבל בשנים מוקדמות כשרצו לישון אצלו הסכים, ובעצמו סוב להם שמיכה לתת להם. היה מקבל את מולם בסכר פנים יפות.

אם בחר התלוזה אליו אחרי התפילה ובפיו שאלה, מיד הוסיפו לארוחת בוקר וראג והפציר בו שיאכל. בשנים האחרונות הוצב

למה השליך הגאון הגדול רבי שריה את חליפתו באמצע הרחוב? מה הטריד אותו כשראה את חילופי השומרים בישיבה? | למה העדיף ללכת בשבת דווקא למקווה המרוחק יותר? | למה שינו את היתר העיסקה של בנק המזרחי ולמה החזיר רבי שריה את כספי הזיכוי למס הכנסה? | הרה"ג ר' חזקיהו יוסף פרצוביץ שליט"א זכה לגדולה שימושה' אצל הגאון הצדיק המקובל רבי שריה דבליצקי צוק"ל זה כ"ז שנים ואחרי פטירת רבו פתח בפנינו את אוצר זכרונותיו.

לא עיגל פינות

אגב, נזכר הרב פרצוביץ, באחת מפרשות המסעות אמר לוי כל חגיגה שעם ישראל חגג במדבר, הארנים, הבריות, הדובים, את הכל העמידו ופרקו. מכל הפרטים לא התסידו כלום. זה בא ללמדנו שיש כאלו שביתם מקפידים על כל החמורות, אבל כשיוצאים מביתם בבין הומנים למשל או בהזדמנויות נוספות, אפשר להקל. ומתניות ומסעות עם ישראל למדנו שכל מקום שדולכים צריכים לנהוג כמו בבית.

רבי חזקיהו פרצוביץ הלויט"א מנ"י וחסיד מנהגותיו של רבי שריה עד התקופה האחרונה ה' מתאמן להוציא את הרב באחד של קריאת התורה 'להתין את ה"ל" וכשר"י מגיע חתום מכני תימן מיד היה "מענין אצלו איך הוגים" וכו' וכו' וכו' בהברלה בקביעות וזריד את המסור פ"י "לוי כן, אמר לי שחשש שעם בני תמים זה כמו יורד בע"מ, שיש לזה התייחסות בהלכה, וכן חזקיהו חתום בכל פס' ופסיקה חלד בשבילי ההלכה.

נכנס לשיעור בהלכות פסח

לפני שלוש שנים היתה מודעה בבית הכנסת וסמוך שיש שיעורים מחומצתים בהלכות פסח שמחוללים במוצ"ש הגדול עד חג הפסח. במוצ"ש אחרי הברלה הוא אמר לוי: נא נלך לשיעור. נדהמתי ואמרתי לו: וכי הרב לא יודע הלכות פסח? והוא בשלו, אולי נשמע משהו חדש - ובגיל 89 טרם נולד לשיעור שיעור בהלכה כח"ח שבגיל יכול להיות נכבד ויהיה כהלם למראה הנאון הצדיק שנכנס לשיעור את שיעורו. כמה טרם ויגע בעצמו על לוחות הזמנים וסידר לוח שנה תמיד לזמני היום בארץ ישראל. אחרי תקופה בא אליו אברך צעיר ובראה לו לוח דומה שהוא עשה. רבי שריה עבר על הלוח ובדק ואז כתב לו הסכמה וכך כתבו 'אף שגם על ידי סדר לוח בטחונות כזו, לוחות אלו המסודרים לפנינו בצורה חדשה יכולים לעמוד בכל הדרושות יותר מהלוח שלי ובכמה סוגי סודי זמנים הרווח הוא יותר מאשר באותם הזמנים כלות שלי'.

חסיד בממונו

לפני כמה שנים שלחו לו מנכ"ל הכנסה שמגיע לו זכויות של כסף. הוא חישב את הסכום וטען שלא מגיע לו ומיד שלח להם מכתב

שומר בשיבה 'תפארת ציון' הסמוכה ובאחר הימים שיצא מתפילת מנחה בצהריים, כשהבחין שיש חילופי מסמרות של השומרים, שאל אותה השומר השני, מה עם ארוחת צהריים שלוש אמרתי לו שאיני יודע. הוא קרא לבחורים מהישיבה וביקש מהם שידאגו לו לאכול. מי חושב על זה בכלל, מי שם לב לחילופי מסמרות?

עד מקום שידו מגעת

רבים הביירונו כאיש הלכה, אמר לי הרב פרצוביץ, אבל זה לא סתם איש הלכה. שתי הנדרות ניתן לוטר על האיש ההלכה. האחת: קיום כל המצוות בכל הדקדוקים שבחן עד מקום שיד האדם מגעת. כך מגיד דרמח"ל את ה'חסיד'. והגדרה נוספת של מורד ורבו מרן החזון איש זצוק"ל: ידבותי למרוני כי בכל תנועה צריך להתייעץ עם חלקי השולחן ערוך. ואין אני בן דורין לעשות דבר מבלי עיון בהלכה בכל פסיעה ופסיעה היה צמוד רבי שריה לארבעת חלקי השו"ע ודע מקום שיד האדם מגעת'.

אתן לכם רוגמא שנוכחתי מיד אחרי פטירתו שהיתה בתשעת הימים. ערב תשעה באב שנה שעברה, הוא ישב על הארץ ואכל סעודה המפסקת לחם ומים כי יש דעה כזו בהלכה. בת"ב בבוקר התפלל עם הנץ כדרכו והארץ בקינות עד סמוך לחצות. אחר כך ישב עוד שעתיים בבית הכנסת לומר קינות, וכשעלה הביתה לא הלך לנח אלא למד ב'דברים המותרים' עד מנחה. וכל זה בגיל 92, אינני יודע מהיכן היו לו הכוחות לכך.

'עד מקום שיד האדם מגעת' זה לא רק בהלכה מפורשת אלא גם בדקדוקי ההלכה. היה ליל שבת כשירדתי עמו מהבית, סמוך לתפילת ערבית והוא שם לב בסיום המדרגות שיש לו בחליפה משהו בכיס. התברר שהיה חור ונכנס משהו. בלי חכמות, ברחוב על המדרגה, פשט את החליפה והשאירה על הרצפה, עלה לביתו והביא חליפה אחרת.

זה כמה שנים שמדי אשמורת הבוקר של שבת הלכתי עמו למקוה ברח' הרב הירש בביהכ"ס של הבוכרים. למה הרחיק עד לשם, דן היה גם מקוה סמוך לביתו אבל שם היה מקוה חס ולפי הגר"א אסור בשבת וגם השתמשו שם בחשמל ולא בגנרטור. הייתי מלווה אותו והוא ירד באפולונית הלילה במדרגות כדי לשבול.

שבתונים מופיע שם הבנק הקודם וכיד שם פעמיו למעשה של מרן מוסק הרה"ק סליט"א ועודד על הבעיה מרן סליט"א וזמן את רבי שדיה לפני הרבב הדיינים שעשו את ההחלטת ציסקא, יחד עם הנהלת הבנק ויהר עם רבי שדיה ועשו נוסח הדם ועד היום הזה אלפי לקוחות לא יודעים שההחלטת ציסקא שהם נסמכים עליו הוא בזכותו של רבי שדיה.

הוא עלה ראשון

איים שיתנו הרב פרינציפ סליט"א מתמלא חיל ורעדה כשנוצר מעבודת הימים הנוראים של הגאון הצדיק רבי שדיה וצוק"ל. הוא היה מתחיל בט"ו באב כל שנה ופעם אחר בדרשה משלו. בחימה בנו רכבת עם הרבה תרומות שזכתה את כל חרוב המדינה. בתרומות הראשונות בקישי עלו נוסעים, אבל שהשישיה לעומק המסלול מתרבים העולים, לפני המסך אין מקום. חכם בא בתרומות הראשונות תוסס מקום נוח ונוסע במנוחה.

הרכבת מתחילה בט"ו באב, היעד יול"א או הישענא רבא. תחנה ראשונה כמה עולים, בדרום, יש תחנות נוספות: ר"ח אלול, אלול, ימי הסליחות, ער"ה, ר"ח, עש"ה, יול"א, הישענא רבא, תמיד טוב לעלות מוקדם. אשתי מי שעולה בתחנה הראשונה במקום כשהי יותר וכדברים היוצעים בשם מרן רבי איציל בלאז וצוק"ל על 'סלך נכנס תחילה לרין', אבל הוא השתמש במשל הזה: רבי שדיה וצוק"ל בעצמו, לכל מקום הוא עלה הראשון. בט"ו באב אחר לחת לא להמתין עליו והוא האריך יותר בתפילה. לעצמו צילם מכל ספרי המוסר האלול לפי מדר הדינים הארבעים יום וסדר את יול, וכל יום, אחרי התפילה בצק, היה קורא כמה עשרים במשנה בדרה ובאלול קרא מזה ג. ריבד על כך רבות שנחלשה עבודת האלול בשנים האחרונות למרבה הצער. הוא נתן לכך סיבה ברוחות הקורמים הקריאה

חדה שהם נעו. בביטוח הלאומי הפסדני מאוד מוכתב כל כך לא מסתכל, אך הם חייבו סוב וחתברד שהם צריק ועמדו על שלהם, אך הרישם האריך מזהירותו של הגאון הבני בריק שלא לסכל טמון שלא מגיע לו, לא מן.

בתוספת האחרונה שלוח מתנות ביטוח את מטענם לברות את מצבו, מה הוא יכול לעשות לעשות בעצמו ועל מה מגיע לו כסף מדויק. כשנשאל שאלות, לא הגדים במלים ועוד אחר שטסוגל לעשות רברים נוספים שבוודק לא עשה, כדי שחלילה לא יסבל משהו שאולי לא מגיע לו.

היה עזר שגר בשכניהו וניחל את צניני המסחן שלו. הוא סיפר כימי השבעה, שבנוסח הקבוע של השכרת דירות כתוב ששומר הוא מסלם מתחייב בעלות והצמדה. רבי שדיה ביקש למחות את הטילים האלו.

לא רבים וזכרים שבנות המאחזי נקרא בעבר 'בנות המזרחי המאחזי' ואחרי שנים שינו את השם ל'בנק מזרחי מפתח'. לרבי שדיה התעוררה בעיה עם ההחלטת ציסקא של הבנק

עצמו כלא וזכר כדי לתת לו דרגשה טובה, ובמקרה נוסף שבאמת לא זכר, היה זה כשירדתי איתו באחד הבקרים לתפילה ורכב שהגיע ממל במחיצות כמעט פגע בנני. הוא היה שקוע בתפילה ולא הבחין במתרחש. אח"כ ששאלוהו אם צריך לברך 'הגומל' לא הבין על מה. לאחר שנת שהזכרתי לו את המאורע, לא הצליח להזכר מה היה, זה לא היה פלא, כי הוא באמת לא שם לב לרבר מחוץ לעולמו שקרה בשעה שהתפלל.

לא לגרום שום צער

לפני כמה חודשים עבר אחי על מסמכים במניחיו וסימן מסמכים, ממה שנתן לזריקה מצאתי 'מבלות' שלו משנים קודמות. איש שיהי מקריא לי כמה מהפבלות: 'לעבור על כל יום לחוד וכל לילה לחוד כאילו צריך לשלש להפילה שלם לגמרי' והוא היה מרגר על כך רבותי שצריך להתרחס לכל יום בפני עצמו כאילו הוא היום היחיד שלו ולהתנהג בזהאם, בפרט בימי האלול (הבלה נוספת: 'להשתרל לא לגרום שום צער אפילו כל שדוא', 'לא להשתמש אפילו בכל שדוא מאחר מבני ביתי', 'להשתרל שלא יקח לאף אחד תרעומת עלי' וכו'.

המנחם המעלה, 2-4 יוני 1992, שם חי
הרב, שהתפרץ ושהתפרץ סתרי, בנני ונרדתי

הרב מרדכי גורר כליל שבת האחרון, אחרי התפילה ביום שיאמרו שית תחילים להפאנו וגם יזכר מידות, כשידא שיה' מתברכה, תחיל בעצמה תאזי שופענו... הוא היה שרר בחליפה האר ודעקנו את ריפא מתפללי המנין שגר בסטור, אבי בצני לא ידענו, הוא ביום לאחר לחידו האחר רבן שרר יפתג ובינהו שדא תחיל לומר מסוקי תחילים ומסוקים תחיל, אכדתי לו שדא מידה רבית עבשתי ודא תחיל לומר עד שדענו השתתק, שדאנו לו ולא ענה והוא עלה ותפלה לשון גא-ליקים.

בספרי מוסר היתה נחלת כל הציבור, היצר הכניס חלק זה כאלו זה שיד 'לחנ' מסוים של 'בעלי מוסר' ואח"כ ראג היצר למלחמה נגד בעלי המוסר, כשהתגבש 'חנ בעלי מוסר', אמצעו על ידם באופן מיוחד כל עניני עבודת ימי הרין והמספס בדבר המוכן מאליו ולאחר שכמעט פסו תמו אנשי המוסר, ממילא כימינו נרס כמעט לגמרי עבודת הימים הקדושים, הוא התאונן על כך שלאכרד רגיל בזמננו כמעט אין ידיעה על ימים אלו מלבד מה שזכר מילדות, רבר שגנרס על העמסמסות בחיפ ובירע ושלימוד ספרי המוסר כמעט נעזב וכל עדיהם חסרה התכנה הראויה ליום הרין.

בימי המלחמה, זמן המלחמה בבית מדרשו היה כמו שכתוב בחלכת, סוף אשמושה השלישית לפני עלות השחר, ערה מלחמה 2.10 לפנות בוקר, והיו הרבה שבא ממל חלקי העיר רק בימי המלחמה, אפילו שכל השנה לא באו להתפלל עמו. מדי בוקר כשסיים מלחמה, חור הביתה להתכונן לתפילה, לבש טלית ותפילין וירד לביהכ"ס, משנים האחרונות היתה טאר קשה לו הירידה והעליה, אטרת לו שניקה את טליתו ותפיליו לביהכ"ס ולא יצטרך לעלות הביתה אחרי מלחמה, אך הוא השיבו האם אתה יורע מה המעלה הגדולה לצאת מדינות מעושה בטלית ותפילין לבית הכנסת? בשני מקומות בוזרר מוכא על המעלות האלו, כבר ששים שנה אני עושה זאת, אתה רוצה שאבטל ואפסיד מעלות אלו...

מול ארון הקודש באימה

עבודת היה התחילה כבר מתחילת חודש אלול, כשהבעל תמיעה היה מגיע פעמים בשבוע לעשות אימונים לתקיעות והוא יושב ושכע וסתר אתו, רבי שריה רצה שהתקיעות יהיו חלק במו העצירה, כך היה בירושלים, זה לא היה כל ובר היה כל ארזל כל שנה כולל שנה שבעה, הרבה בא לבית מדרשו ביום א' של ראש השנה אחר"כ הם היו תקיעות לכל הדיעות עם כל מיד התקיעות.

מחזה מרגס היה מדי שנה בבית מדרשו בסיאית חמורה בראש השנה, כשבעל הקורא הגיע לפסוקי זוג את בו האכה לרגי אשימנר המרגר על 'שבעאל', רבי שריה פרץ בנני - כמה סבלים שישבעאל עד היום הזה - רענו עד מוסת מללים, כל זמן שני מדיה התאמץ לסיים את ספר התחילים בשני הימים מילה במילה במזמור, בשנים קודמות היה בעל תפילה בתפילות המוספים, ומסתמללים לא יכולים לסיים איד היה גועה בנני בתפילותיו ושתתפר לפני קענו 'נשים מול ארון הקודש באימה לשבר כעס וחוסה וכל גופו רטס מהתרגשות.

מה רבי שריה לא זכר?

רבי חסידו מרדכי שפיר עד ונהגות מדבי שריה וסידנו היה מנומנול, הוא זכר תאריכים ואירועים לאחד ענינ, אבל מוכחתי לפני מסרים שכאחר מוס תראה עצמו שלא זכר, היה זה לפני שנים שתיים שתי איד בא לבקש מחילה על משהב נקשרים מלפני המעלה מיהל שנים והא עשה